Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

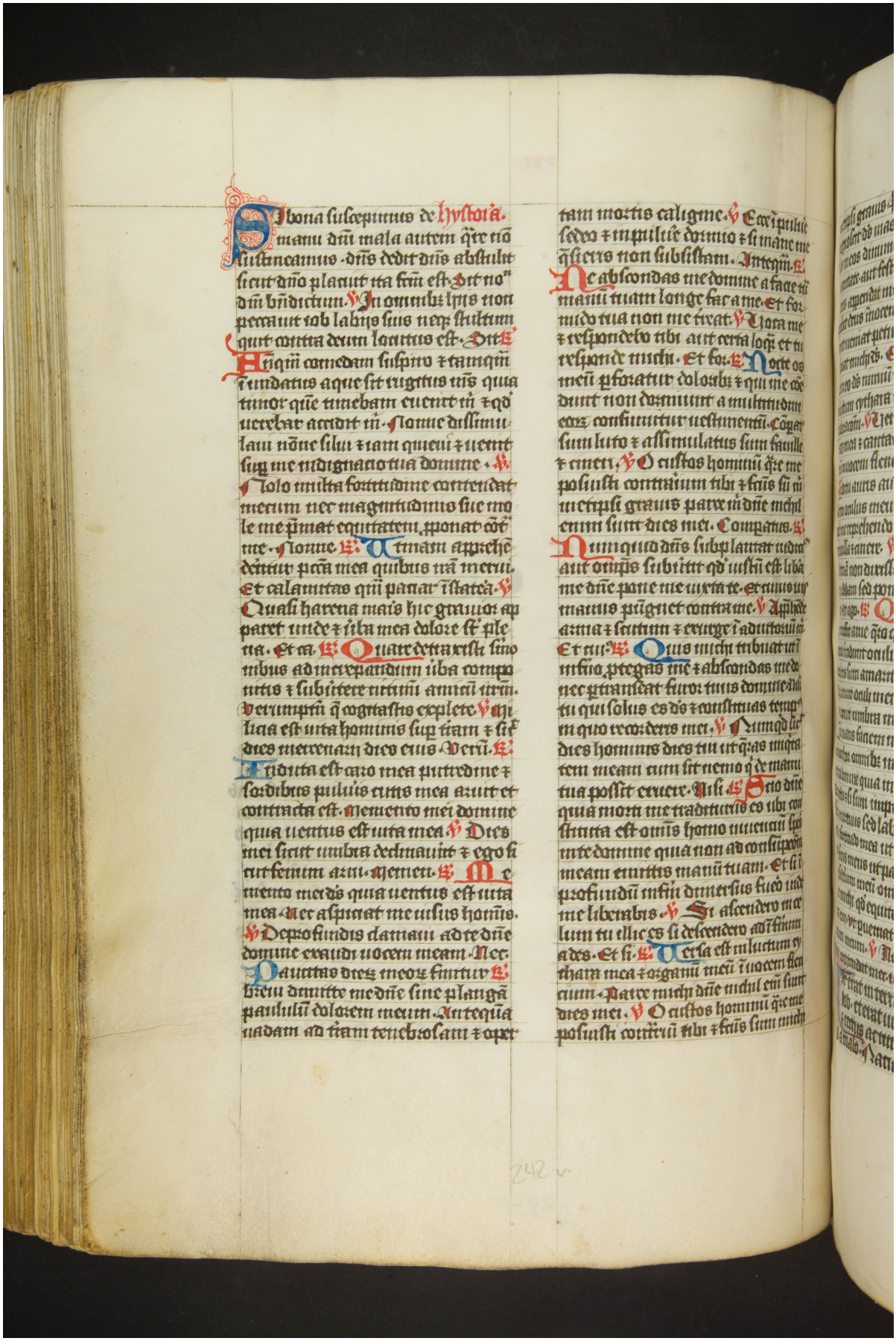

Si bona suscepimus de hyslori a
manu dni mala autem qre non
sustinebimus. dns dedit dns abstulit
sicut dno placuit ita factum est. Sit no
dni bnedictum. ℣. In omnibus istis non
peccavit iob labiis suis neq; stultum
quid contra deum locutus est. Sit. ℣.
Si quidem comedam suspiro et tamquam
inundatus aque sic rugitus meus quia
timor que timebam evenit mi et quod
verebar accidit mi. Nonne dissimu
lavi nonne silui et iam quievi et venit
super me indignatio tua domine. ℣.
Solo timida fortitudine confortabit
me nec magnitudinis sue mo
le me premet equitatem apponat co
me. Nonne. ℣. Ut quam apprehe
derunt pedes mei quibus ma merui.
Et calamitas qui pavar ilaratur. ℣.
Quasi harena maris hic gravior ap
paret unde et ilia mea dolore est ple
na. Et ca. ℣. Quare detraxisti sino
mihi ad meexpandum iba compo
nitis et subvertere vestimi animi iuvi
verumpti q cognatus expletere. ℣. Qui
liga est vita hominis super iam et sic
dies mercenarii dies eius. Verum. ℣.
Induta est caro mea putredine et
sordibus pulvis cutis mea arvit et
contracta est. Memento mei domine
quia ventus est vita mea. ℣. Dies
mei sicut umbra declinavit et ego si
cut fenum arvi. Memento. ℣. Me
mento mei ds quia ventus est vita
mea. Nec aspicias me ultius homis.
℣. Deprofundis clamavi ad te dne
domine exaudi vocem meam. Nec.
Pauxillus dies meos finitur. ℣.
Vivu dimitte me dne sine plangam
paululum dolorem meum. Antequam
vadam ad iam tenebrosam et oper
tam mortis caligine. ℣. Ecce pulvis
sedeo et in pulvere domino et si mane me
quieris non subsistam. Integum. ℣.
Ne abscondas me domine a facie tu
manum tuam longe fac a me. Et for
mido tua non me terreat. ℣. Vocabo me
et respondebo tibi aut certa loqui et tu
respondes mihi. Et for. ℣. Noctes os
meum perforatur doloribus et qui me co
dunt non dormiunt a multitudine
eorum consumitur vestimentum. Coqua
sum luto et assimilatus sum faville
et cineri. ℣. O custos hominum qre me
posuisti contrarium tibi et cuius sum
mecipsi gravis parce mihi dne mihi
enim sunt dies mei. Companus. ℣.
Numquid dns subplantat vidua
aut orphanos subvertit qd iustum est libera
me dne pone me iuxta te. Et cuius sup
manus pugnet contra me. ℣. Apprehende
arma et scutum et exurge in adiutorium mi
Et cui. ℣. Quis mihi tribuat ut
in filio pregras me et abscondas me do
nec pertranseat furor tuus domine ali
tu qui solus es ds et constituas tempus
in quo recorderis mei. ℣. Numqd lic
dies hominis dies tui ut quas inqui
rem meam cum sit nemo qd de manu
tua possit eruere. Nisi. ℣. Scio dne
quia morti me tradituris es ubi con
stituta est omnis homo iuvenali sup
ite domine quia non ad consilium
meam eruitis manum tuam. Et si in
profundum infernum diversus fuero inde
me liberabis. ℣. Si ascendero ma
lum tu ellices si descendero ad infernum
ades. Et si. ℣. Vertisti in luctum cy
thara mea et organum meum in vocem flen
tium. Parce mihi dne nihil enim sunt
dies mei. ℣. O custos hominum qre me
posuisti contrarium tibi et cuius sum mihi

242v